यानीति यानिमार्गदैवतानिधूमरात्र्यादीनिपुनरावृत्तिप्रदमार्गप्रदर्शकानिअर्चिरहरादीनिअपुनरावृत्तिप्रदमार्गप्रदर्शकानिवा प्राज्ञाःकर्मठाउपासकावा इज्यंतियजंते तेनयजनेन तंयथायथोपासतेतथेतःप्रेत्यभवंतीतिश्रुतेस्तेयजमानाःयथाभावनंतेननेनदेवयानेनयथामार्गेण अत्रपितृयाणोपिदेवयानपदेनोच्यते तेपितृलोकंदेवलोकंवायांति कर्मणापितृलोकोविद्ययादेवलोकइतिश्रुतेः॥ २९ ॥ तस्यदेवयानेनगतस्यापिएकस्यकर्मठस्यावृत्तिरस्ति अथैतमेवाध्वानंपुनर्निवर्ततइतिधूमादिमार्गेणगतानामावृत्तिश्रुतेः मनीषिणःमनोरोधशीलस्योपासकस्यनास्त्यावृत्तिः नचपुनरावर्ततइत्यर्चिरादिमार्गगतानामनावृत्तिश्रुतेः उभौकर्मठोपासकौ देवैःधूमाद्यादिभिरातिवाहिकैःसहयांत्यस्मिन्नितिदेवयानस्तेनदिव्येनमार्गेणयद्यप्युभावपिगच्छतस्तथापिसंकल्पभेदात्तयोरावृत्त्यनावृत्तीभवतइतिमहद्वैलक्षण्यमित्याशयः ॥ ३० ॥ विदुषांसत्यसंकल्पानामैश्वर्यमाह स्वयमिति अनडुहइत्युपलक्षणं सर्वमेषांसौभर्यादीनामिवसंकल्पेनैवसिद्ध्यतीत्यर्थः उत्साधेनवः ॥ ३१ ॥ तेषांक्रतवोपिमानसिकाएवेत्याहार्थेन स्वयमिति सिद्धसंकल्पत्वाद्यूपदक्षिणादीन्मनसैवसृजंतीत्यर्थः ततश्चकिमित्यतआह यइति भावितात्मायोगाभ्यासशोधितचित्तःसमधुपर्केगांआलब्धुंहिंसितुमर्हति नकर्मणालिप्यतेपापकेनेतिविदुषिदोषालेपश्रुतेः ॥ ३२ ॥ इत

यानियज्ञेष्विहेज्यंतिसदाप्राज्ञाद्विजर्षभाः॥ तेनतेदेवयानेनपथायांतिमहामुने ॥ २९॥ आवृत्तिस्तस्यचैकस्यनास्त्यावृत्तिर्मनीषिणः॥ उभौतौदेवयानेनगच्छतोजाजलेयथा॥ ३०॥ स्वयंचैषामनडुहोयुज्यंतिचवहंतिच॥ स्वयमुत्साश्चदुह्यंतेमनःसंकल्पसिद्धिभिः॥ ३१ ॥ स्वयंयूपानुपादाययजंतेस्वाप्तदक्षिणैः॥ यस्तथाभावितात्मास्यात्सगामालब्धुमर्हति॥ ३२॥ ओषधीभिस्तथाब्रह्मन्यजेरंस्तेनतादृशाः॥ इतित्यागंपुरस्कृत्यतादृशंप्रब्रवीमिते॥ ३३॥ निराशिषमनारंभंनिर्नमस्कारमस्तुतिं॥अक्षीणंक्षीणकर्माणंतंदेवाब्राह्मणंविदुः॥३४॥नश्रावयन्नचयजन्नददद्ब्राह्मणेषुच॥ काम्यांवृत्तिंलिप्समानःकांगतिंयातिजाजले॥ इदंतुदैवतंकृत्वायथायज्ञमवाप्नुयात्॥३५॥ जाजलिरुवाच नवैमुनीनांश्रृणुमःस्मतत्त्वंपृच्छामितेवाणिजकष्टमेतत्॥पूर्वेपूर्वेचास्यनावेक्षमाणानातःपरंतमृषयःस्थापयंति॥३६॥यस्मिन्नेवात्मतीर्थेनपशवःप्राप्नुयुर्मखं॥अथस्मकर्मणाकेनवाणिजप्राप्नुयात्सुखं॥शंसमेतन्महाप्राज्ञभृशंवैश्रद्दधामिते॥३७॥

रस्तुपशुबीजादिवधात्मत्यवैत्येवेत्याह नतादृशाइति मूढाःनगवौषधादिभिर्यष्टुमर्हाइत्यर्थः इतीति यस्मात्त्यागिनामीदृङ्माहात्म्यंतस्माद्धेतोरित्यर्थः ॥ ३३ ॥ संक्षेपेणत्यागिनोलक्षणमाह निराशिषमिति ॥ ॥ ३४ ॥ कांगतिंयाति तस्मादाहुरयजमानमददानमासुरोबतेतिश्रुतेः सआसुरःकामपिगतिंदेवमार्गंपितृमार्गंवानयातीत्यर्थः कथंतर्हिगतिंयांतीत्यतआहार्थेन इदमिति इदंनिराशिषमितिश्लोकोक्तलक्षणंदैवतंदैवतमिवसेवनीयंकृत्वायथायथावत्यज्ञंपरमात्मानं यज्ञोवैविष्णुरितिश्रुतेः अवाप्नुयात् ॥ ३५ ॥ मुनीनांस्वयंयूपानुपादाययजंतेस्वाप्तदक्षिणैरित्युक्तरूपाणामात्मयाजिनांएतत्तत्त्वंरहस्यंनस्मश्रृणुमोनश्रुतवंतोवयं यतःकष्टंगहनंअतस्त्वांपृच्छामि अस्ययोगधर्मस्य नावेक्षमाणाःनआलोचनंकृतवंतः अवेक्षमाणाअपिअतःपरमपितंधर्मंनस्थापयंतिलोकेनप्रवर्त्तयंतिरहस्यत्वादेव ॥ ३६ ॥ यस्मिन्निति विभक्तिप्रतिरूपकमव्ययंयद्यर्थेएवएवं यद्येवंत्वदुक्तप्रकारेण आत्मतीर्थेआत्मैवतीर्थंयज्ञभूमिस्तत्रपशवःपशुप्रायाःमंदमतयोमखंमानसिकंकर्तुंनप्राप्नुयुः तत्प्राप्तेर्बहुपुण्यसाध्यत्वात् अथतर्हिप्राप्नुयात्प्राप्नुयुः वचनव्यत्ययआर्षः तत्कर्म तेतववाक्यमितिशेषः॥ ३७ ॥

Digitized by Google